

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt Ecclesiastica statua, ab apostolis & reliquis magistris Ecclesiæ tradita,
integra seruentur. cxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

tenus vetustas longa seruauit. Et nos quidē iuxta seriem relationis nostræ consuetudinem laudamus, quæ tamen contra fidem catholicam nihil vsurpare dinoscitur.

Vt ecclesiastica statuta ab apostolis, & reliquis magistris Ecclesiæ tradita integra seruentur. Cap. CXXV.

Innoentius Decentio episcopo Egobino salutem. Si instituta Ecclesiastica, vt sunt à beatis apostolis tradita, integra uellent seruare domini sacerdotes, nulla diuersitas, nulla uarietas in ipsis ordinibus, & cōsecrationibus haberetur. Sed dum vnusquisque non quod traditum est, sed quod sibi uisum fuerit, hoc existimat esse tenendum, inde diuersa in diuersis locis, uel Ecclesiis, aut teneri, aut celebrari uidentur: ac sit scandalum populis, qui dum nesciunt traditiones antiquas humana præsumptione corruptas, purant sibi aut Ecclesias non conuenire, aut ab apostolis uel apostolicis uiris contrarietatem inductam. Quis enim nesciat, aut non aduertat id quod à principe apostolorum Petro Romanæ Ecclesiæ traditum est, ac nunc usque custoditur, ab omnibus debere seruari, nec superduci, aut introduci aliquid, quod aut auctoritatem non habeat, aut aliunde accipere uideatur exemplum: præsertim quum sit manifestum, in omnem Italiam, Gallias, Hispanias, Africam, atque Siciliam, insulasque interiacentes, nullum instituisse Ecclesias, nisi eos quos uenerabilis apostolus Petrus, aut eius successores constituerunt sacerdotes? Aut legant, si in his prouinciis alius apostolorum inuenitur, aut legitur docuisse. Qui si non legunt, quia nusquam inueniunt, oportet eos hoc sequi quod Ecclesia Romana custodit, à qua eos principium accepisse non dubium est: ne dum peregrinis assertionibus studeant, caput institutionum uideantur omittere. Sæpe dilectionem tuam ad urbem uenisse, ac nobiscum in Ecclesia cōuenisse non dubium est: & quem morem, uel in consecrandis mysteriis, uel in cæteris agendis arcanis teneat cognouisse. Quod sufficere arbitraret ad informationem Ecclesiæ tuæ, uel reformationem, si præcessores tui, quod minus aliquid, aut aliter tenuerint satis certum haberem, nisi de aliquibus consulendos nos esse dixisses. Quibus idcirco

*Ex decr.
Innocen-
ty pape,
cap. i.*

respondemus, non quòd te aliqua ignorare credamus, ut maiore autoritate, vel tuos instituas, vel si qui à Romana Ecclesiæ institutionibus errât, aut commoneas, & indicare non differas: ut scire valeamus, qui sint, qui nouitates inducunt, aut alterius ecclesiæ quàm Romæ existimant consuetudinè esse seruandam.

Ut consuetudines ecclesiasticæ pro lege sint tenendæ.

Cap. CXXVI.

Augustinus dicit ad Casulanū presbyterum.

IN his enim rebus de quibus nihil certi statuit scriptura diuina, mos populi Dei, vel instituta maiorum proge tenèda sunt, & sicut præuaricatores, legum diuinata contemptores consuetudinum Ecclesiasticarum cendi sunt.

Item de consuetudinibus ecclesiasticis obseruandis.

Cap. CXXVII.

Ex dictis Basilij, cap. 27.

Ecclésiasticarum institutionū consuetudines quales scripturis, quasdā verò apostolica traditione percelliones in mysterio confirmatas accepimus, quibus virtus, & idem vtrisque pietatis effectus quin sit, quisque vel aliquantulum sacrarū expertus scripturas hæsitauerit? Si enim attentauerimus consuetudines Ecclesiæ, non per scripturas à patribus traditas nihili æstimare, quantum religio detrimenti latura sit despicienter liquidò constabit. Quæ enim, ut inde ordiamur, scripturæ salutiferæ crucis signaculo fideles docuit insigniri? Multiphariam digesta super panem & calicem prolina rationis & consecrationis verba commendauit? Nam modò quod in Euangelio continetur, vel apostolo incretis dicimus, sed & alia per plura adiicimus, magis quasi vinum consummandis accommodata mysteriis. Orientem versus nos orare literarum forma præstitit. Benedicimus fontem baptismatis, oleum vntionis, & accedit quòd ter immergimus quos baptizamus, oleum mus, verbis abrenūciare Saranæ & angelis eius infirmus. Vnde hæc & alia in hunc modum non pauca quia tacita ac mystica traditione à patribus ecclesiasticis more reuerentiori diligentia sunt in mysteriis obseruato silentio, quàm publicata scripto.